

Norsk

Pris kr. 0,80

Hefte 11 1948

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*Den nye
internasjonale
duplikat-tabellen.*

I dette nummer:

Nye Culbertsonvarianter.

En protest
fra Nordisk Mesterskap.

Spill fra Eliteturneringen
i Oslo.

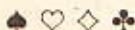
Propagandabridge i Hallingdal.

Bridgeprat med Halle.

W. B.:

BRIDGE - À LA CARTE

Vi fortsetter i dette nummer gjennomgåelsen av Culbertsons New Look. De nye varianter som hittil er kjent, virker ikke utelukkende overbevisende. 3-meldinger har alltid vært Culbertsons Akilleshel, og hans 3-meldinger i de svake fargene, minner oss i grunnen ganske meget om de salige dobbelt-tydige sådanne. Samme typer — og samme ville svar ut i det uvisse. At svarhåndens 2-meldinger etter en åpningsgrand skal være krav for en runde, er neppe noen forbedring, snarere det motsatte. Men selv om vi på det nåværende tidspunkt har visse innvendinger å gjøre, så la oss avvente begivenhetenes utvikling og gi de nye Culbertsonvarianter en fair sjangse.

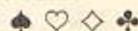

Som bekjent skal vi nå få nye bridgelover. Det bringer oss til å tenke på en historie som vi fikk servert under Nordisk Mesterskap, med uttrykkelig garanti for at den var sann. En utenlandsk bridgespiller hadde under krigen søkt asyl i Sverige. Han deltok i en turnering, hvor det oppstod dissens om et spill. Turneringslederen ble tilkalt og avgjorde spørsmålet. Utendingen protesterte med den begrunnelse at det stod noe annet i hans eget lands bridgelover. Det var imidlertid ikke tilfelle og turneringslederen som ikke var noen ringere enn Ragnar Huldt — en av Nordisk Mesterskaps ledere — sendte bare bud hjem og hentet vedkommende lands bridgelover i sitt store arkiv. Hvoretter Huldt slo opp vedkommende lovparagraf og sa: «Jeg håper De kan lese Deres eget morsmål». Huldt er nemlig ualminnelig vel hjemme i alt som heter bridgelover. — Såvel innen- som utenlands.

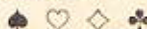

Et slikt storarrangement som Nordisk Mesterskap tar imidlertid på. Turneringsledelsen har tusen ting å tenke på — og setter sin ære i at alt skal gå som smurt. De svenske turneringsledere Derkert, Huldt og Werner har all ære av arrangementet og det siste Nordiske Mesterskap sluttet seg hederlig til rekken av de tidligere vellykkede turneringer. Men det tar som sagt på. Vi var selv vidne til at en av turneringslederne, som praktisk talt hadde «levet» på «Grand» både dag og natt, var så utkjørt at han — da han til slutt skulle ringe en beskjed hjem til sin kone — fortvilet vendte seg til en av sine venner og sa: «Du Ragnar, hva er telefonnummeret hjem til meg selv! ?»

Mange av de tilreisende gjester til Nordisk Mesterskap hadde ikke regnet med annet enn daglig antrekk ved avslutningsfesten. Imidlertid ble det også tale om smoking, og en av de tilreisende gjestene, som hadde deltatt i forskjellig privat selskaperighet, hadde ikke noen ren smokingskjorte. Det var vel en enkel sak å klare, mente han, for i Stockholm fikk han selvsagt vasket en stiveskjorte på dagen. Men nei — det tok nok 3 uker selv i Mälardrotingens skjonne stad! Ikke nyttet det å sende skjorten hjem — det ville ikke gå — men vår venn var ikke rådløs. Tro det eller la være: Han henvendte seg til SAS og sendte skjorten som flypakke til New York! 2½ dag senere lå den på hans hotellværelse, hvit og nystroket, og ventet på ham!

Vet De forresten at det var like på nippet til at Norge ikke hadde vunnet Nordisk Mesterskap. Robert Larsen, som sammen med Sommerfelt ydet en stor innsats, holdt nemlig på å måtte sitte igjen på grensen. En av de norske forbundsstyremedlemmer forsøkte å hjelpe ham og forklarte overfor den svenske tolder at Larsen var en av våre beste spillere til Nordisk. «Ja, da burde jeg jo aldri slippe ham igjennom», sa tolderen smilende — og lot Larsen passere. Han visste nok ikke selv hvor sannspådd han var den samme tolder, for med reserve for Larsen ville Norge neppe klart å vinne Nordisk i år.

Samme Robert Larsen var ikke nådig overfor de foretatte uttagninger. Etter hans oppfatning hadde ikke de uttagende myndigheter forstand på å ta ut. «Er det fordi du selv er blitt tatt ut denne gangen,» sa en av tilhørerne med en uskyldig stemme. Vistnok for første gang i sitt liv var Robert Larsen mållos. Men han fikk ikke dø i synden, for fra kupedøren lød Bjørn Larsens stemme: «Den satt, Bols, og den klarte du ikke å svare på». Teppe!

En av spillerne i Nordisk Mesterskap var med rette meget stolt av et elegant gjennomført motspill. Han ble derfor meget skuffet da en av tilskuerne etter diskusjonen om spillet sa til ham at: «du skulle ha Reese (ris) som makker!». «Skulle jeg ha ris for det spillet, protesterte spilleren indignert, mens resten av hans replikk druknet i den alminnelige jubel over misforståelsen. Terence Reese er jo Europas kanskje aller beste spiller siden Schneiders dager.

(Forts. s. 20.)

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 11

November 1948

19. årgang.

Utgitt av A. M. Hanches Forlag. Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 Abonnement: Kr. 8,00 pr. år.
Red. W. B. Herseth Frognerv. 28, tlf. 44 35 30. Sikrest kl. 17—18. - Lossalg: Kr. 0,80 pr. nummer

Praktisk politikk.

På European Bridge Leagues møte i London 22. oktober forelå det 3 forskjellige forslag til beregningstabeller i konkurransebridae. Norge foreslo Oslo-beregningen, Finnland—Sverige foreslo en endret Wienertabell på 3—18 poeng og Frankrike en Wienertabell fra og med $\frac{1}{2}$ poeng. De respektive land hadde arrangert prøveturneringer for å se hvorledes de forskjellige beregningsmåter virket i praksis. En rekke ledende Oslospillere deltok således i en spesialturnering hvor alle de 3 beregninger ble prøvd. Det ble meget snart klart at det franske forslag var alt annet enn godt. Etter vår oppfatning var heller ikke den finsk—svenske tabellen helt vellykket idet starten med 3 poeng for et enkelt overstikk synes å være altfor meget. Vi er klar over at forslagsstillerne her gikk langt i retning av Oslo-beregningen, men det forhindrer oss ikke i å innrømme at den relativt store belønnig for et overstikk jo egentlig ikke er Oslo-beregningens styrke, men snarere dens svakhet. En wienertabell med et utgangspunkt på 2 poeng ser for oss ut til å være et atskillig heldigere valg og vi vet at denne oppfatning deles av mange av de spillere som deltok i prøveturneringen. Ja det var faktisk av denne grunn en viss goodwill å spore vis a vis den opprinnelige Wienertabell.

I og med E.B.L.'s vedtak om ny beregning bør vi lojalt gå inn for den nye tabellen. Det er ikke uten en viss beklagelse vi konstaterer at Oslo-beregningen ikke har oppnådd internasjonal

autorisasjon — ikke fordi den er norsk — men fordi den er morsom å spille etter p.g.a. den gnistrende kamp om stikkene den fører med seg. Etter vår oppfatning er det primære hensyn ved de foreslåtte tabeller ikke av *regnskaps-teknisk* art. Alle tabellene er utvilsomt i og for seg brukbare, men poenget — det *virkelige* poenget — er at de forskjellige tabeller skaper forskjellig bridge. Den som helst sverger til robberbridgementaliteten vil føle seg mest hjemme ved å spille etter den franske tabell. Den, hvis sportsmessige innstilling går ut på å gi hvert eneste spill (uansett om kortgudene gir store eller små kort) direkte betydning for sluttresultatet, vil derimot foretrekke Oslo-beregningen. Utgangspunktet for denne oppfatning er at vi ser problemet ut fra *spillerens* synspunkt. Den som derimot hylder det *fantasifulle motspill*, som av og til kan koste stikk når det *ikke* fører fram, men som til gjengjeld vil være *eneste sjanse* til bet ved andre høve, for ham er Wienertabellen løsenet, all den stund det kan koste for meget å spille for dristig etter Oslo-beregningen.

Personlig er vi av den oppfatning at den ideelle løsning av beregningstabellene ligger i å gi 2—1—0 poeng for henholdsvis *vunnet, uavgjort og tapt spill samtidig som størrelsen av gevinsten i hvert enkelt spill avleses på Wienertabellen*. Altså: Vinner vi + 140 får vi først 2 poeng for vunnet spill og dessuten poeng for å ha vunnet det an-

Skal - skal ikke.

Hvor godt spiller De?

♠ D Kn 10 6	N V Ø S	♠ E 9 8 5 4 2
♥ EK Kn 9 4		♥ 7 5 3
♦ 7 3		♦ K 8
♣ KD		♣ 6 2

Vest har gitt. Alle i faresonen.

Meldinger:

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 ♥	pass	1 ♠	pass
3 ♠	pass	4 ♠	pass rundt

Syd spiller ut kløver knekt. Nord stikker med esset og returnerer hjerter 2. Hvorledes spiller De — og hvorfor? Løsning side 8.

tall poeng (her 140) vi tjener i vedkommende spill. I alt altså 5 poeng. Det er et kompromissforslag som vi tror forener Wienertabellens og Osloberegningens beste sider og som dertil har den fordel at den er praktisk talt like lettvindt som Wienertabellen (for å legge til 2 eller 1 poeng pr. spill er da ingen heksekunst).

Men i dag hvor E.B.L. har vedtatt sin nye tabell, skal vi kun nøye oss med å antyde en mulig reform ved neste korsvei. Praktisk politikk er nå å innarbeide og bli fortrolig med den nye beregningsmåten. Jo bedre våre spillere behersker de muligheter som denne beregningsmåten skaper, jo sterkere står vi i konkurranse om de internasjonale topp-plaseringer. Her er den nye tabell.

The European Bridge League Match Point Scale.

Differanse	0— 10 gir	0 poeng
—	20— 60	> 1 >
—	70— 130	> 2 >
—	140— 210	> 3 >
—	220— 340	> 4 >
—	350— 490	> 5 >
—	500— 740	> 5 >
—	750— 990	> 7 >
—	1000—1240	> 8 >
—	1250—1490	> 9 >
—	1500—1990	> 10 >
—	2000—2490	> 11 >
—	2500—2990	> 12 >
—	3000—3490	> 13 >
—	3500—3990	> 14 >
—	over 4000	> 15 >

Lavinthal.

Enkelte storspillere elsker ikke Lavinthalsignalene. De klarer seg like godt eller kanskje bedre uten disse signaler, sies det, men vi kan dessverre ikke være så enige i det. Lavinthalsignaler har riktignok lett for å overdrives, men det er spillernes og ikke Lavinthalsignalet's feil. Anvendt med omtanke og forsiktighet danner signalet et verdifullt bidrag til de fleste bridgespilleres arsenal. Her er et eksempel som vi henter fra en klubbturnering i K.N.A. på hvorledes Lavinthalsignalet ga anvisning på et glimrende motspill:

♠ 10 x	N V Ø S	♠ D 9 x
♥ —		♥ E 9 x x x
♦ KD 9 8		♦ E x
♣ 10 x x x x x x		♣ K Kn x

♠ xx
♥ K x x x
♦ Kn x x x x
♣ ED

Nord var havnet i 4 spar og Øst spilte ut ruter ess. Fru Aaslaug Ramn Johansen, som satt Vest, kastet ruter konge. Øst skiftet derfor til hjerter ess og nok en hjerter som Vest stjal. Nå kom ruter dame etterfulgt av ruter 9. Nord stakk med spar knekt for om mulig å hindre at Øst kom inn og spilte mere hjerter. Men Øst hadde damen i spar, og fortsatte med mere hjerter til stjeling. Vest returnerte atter ruter og dermed måtte Øst få stikk for spar 9. Uten Lavinthalsignal ville nok den sannsynlige fortsettelse være ruter i annet stikk all den stund Vest ikke har mindre ruter enn återen som jo ser ut til å være styrkekast.

W. B. HERSETH:

Oslosystemet
i moderne Vienna.

— en ypperlig lærebok —

SOELBERG FORLAG

En protest og dens konsekvenser.

Under Nordisk Mesterskap forekom følgende spill i kampen mellom Finland og Sverige:

♠ K 10 6 4	N V O S	♠ Kn 9 5 2
♥ 10 9 6		♥ 8
♦ K 6		♦ Kn 9 4 3 2
♣ 8 7 6 2		♣ E D 5
		♠ E D 8
		♥ E K Kn 3
		♦ D 8 5
		♣ Kn 10 4

Nord ga. Øst—Vest i faresonen. Det svenske paret Lilliehöök-Wohlin, som satt Nord—Syd, meldte:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	pass	1 ♥	pass
1 ♠	pass	1 gr.	pass
3 ♥	pass	pass	pass

Svenskene vant 4 trekk i hjerter, men kontrakten burde vært betet. Finnene var imidlertid ført på villspor av meldingene og nedla protest.

Før vi går videre må vi innskytte den bemerkning at Lilliehöök—Wohlin har utarbeidet et nytt meldesystem som i prinsippet går ut på at åpnerens makker ved å avgi den teknisk sett laveste kravmelding som står til disposisjon, tvinger åpneren til å vise sin fordeling og styrke. Hvorvidt laveste kravmelding — som i ovennevnte eksempel er 1 spar — representerer en meldbar farge eller ei, spiller ingen rolle. Poenget er at åpnerens makker kravmelder så lavt som mulig og åpneren skal svare etter bestemte prinsipper uten at hverken han eller motparten kan ane noe som helst om hvor vidt den avgitte melding er kunstig eller ekte.

Sveriges Bridgeforbund vedtok imidlertid å nekte paret å anvende sitt system både i finalen i det svenske mesterskap og under Europamesterskapet. Heller ikke i Nordisk Mesterskap

fikk paret lov til å anvende sitt system.

Da den finske protest forelå, traff juryen i Nordisk Mesterskap følgende avgjørelse:

«Juryen beklager at paret Lilliehöök—Wohlin i det foreliggende tilfelle utvilsomt («synbarligen») har anvendt et meldesystem, som paret etter forutgående beskjed ikke har fått tillatelse til å anvende. Juryen ser seg derfor nødsaget til å meddele at en gjentakelse av slike meldinger, som har karakter av system, vil medføre at juryen kommer til å ta under overveielse å utelukke paret fra videre deltakelse i turneringen.»

Protestspillet annulleres.

N. M. Nielsen.

S. Halvorsen.

Emil Henriques.

Imidlertid fikk protesten et etterspill idet Sveriges Bridgeforbund tok saken opp og traff følgende avgjørelse:

«I anledning den protest som ble nedlagt mot det svenske paret Lilliehöök—Wohlin under Nordisk Mesterskap 1948 for å ha anvendt et forbudt meldesystem, har forbundet etter en inngående forberedende undersøkelse, gitt angjeldende spillere anledning til å avgi forklaring for det samlede styre. Styret fant ikke helt å kunne godta forklaringen på de meldinger, som har funnet sted ved et flertall av tilfelle. I den anledning har styret, som alvorlig har overveiet en tids diskvalifikasjon, latt det for denne gangs skyld bero med den uttalelse som ble avgitt av juryen i Nordisk Mesterskap.»

Vi har ikke tidligere kommet inn på protesten under Nordisk Mesterskap og ville heller ikke tatt saken opp hvis det ikke hadde vært fordi Sveriges Bridgeforbund i denne forbindelse hadde truffet en avgjørelse som har betydelig prinsipiell interesse også her i landet. Styret i Sveriges Bridgeforbund vedtok nemlig følgende retningslinjer:

«Ved bridgekonkurranser kan kun anvendes meldesystemer som er alminnelig kjent innen Sverige, idet dog mindre, lett forklarlige, avvikelser er tillatt.

Spillere som ønsker å anvende et annet meldesystem, skal sende inn en fullstendig redegjørelse til «Sveriges Bridgeförbunds Verkställande utskott». Såfremt et slikt meldesystem godkjennes, kommer «Verkställande utskott» til å tillate dets anvendelse i lagkonkurranser under forutsetning av at motstanderne i god tid før kampen får anledning til å gjøre seg bekjent med det. Når systemet senere er blitt alminnelig kjent, kan tillatelse gis til at det anvendes også i parkonkurranser.

Foranstående bestemmelser er ikke til hinder for at en klubbs bestyrelse kan tillate et ikke godkjent system anvendt i spill innen klubben.

«Verkställande utskottet» vil medvirke til at systemer som det godkjennes blir publisert.»

I og med Sveriges Bridgeförbunds avgjørelse er selve protesten blitt et internt svensk anliggende som vi ikke skal blande oss bort i. Men resultatet av saken er at Sveriges Bridgeförbund gjennomfører en positiv ordning som gir nye ideer i bridge en reel og fair sjanse til å bli godkjent. Ingen — allerminst våre aktive spillere — er tjent med negative vetobestemmelser som fører til at gode nye ideer stenges ute. Se bare på Palmströms 2-åpninger, som i effektivitet etter vår oppfatning er nær sagt uovertrufne. De ble forbudt(!) av Norsk Bridgeförbunds styre i 1944 til tross for at Palmströms bok ble solgt i hele 15 000 eksemplarer — et forbud som Rolf Bø karakteriserer som «dødstøtet» for konvensjonen. Bø sier videre: «Over hele verden kan de spille disse svake 2-åpningene og ingen vil komme noen vei med en protest. Unntagen i Norge hvor forbundsstyret har erklært at de er for kompliserte for norske spillere.» I 4 år har derfor forbundsstyrets beslutning stengt for en

utvikling som har slått igjennom ute i verden. Videre ironiserer Bø med rette over at varianter i Culbertsons system, som bevislig ikke engang er offentliggjort på norsk, er tillatt i Norge (!) mens varianter som bevislig er kjent av bortimot like mange mennesker som Norsk Bridgeförbund har medlemmer, utrykkelig er forbudt.

Trenges det virkelig ytterligere bevis for at de merkverdige bestemmelser som i dag er gjeldende rett i norsk bridge, er 100 % modne for en revisjon?

En enstemmig svensk og norsk fagpresse går inn for en endring i bestemmelsene om tillatte meldesystemer. At de någjeldende bestemmelsene ikke holder mål er temmelig innlysende. Sveriges Bridgeförbund har som vi ser åpnet adgang til under kontroll å gi nye og gode ideer livsrum — og vil (som man ser av siste avsnitt i meddelelsen) aktivt medvirke til at ideer som godkjennes, blir publisert. Hvor lenge vil Norsk Bridgeförbund i motsetning hertil følge den gamle vetolinjen? Vi er, som leserne vil vite, helt enig i at Forbundsstyret over kontroll over utviklingen. Det gjøres i Sverige og på en noenlunde tilvarende måte i Danmark. Men vi kan ikke se at norske bridgespillere er tjent med gamle restriksjoner som kan føre til stagnasjon. Når en rekke av våre beste spillere i Europamesterskapet ved selvsyn er blitt overbevist om nye varianters effektivitet, men kanskje risikerer å bli nektet å bruke dem, slik stillingen er i dag — når våre lover på dette punkt (som påvist i forrige nummer) står i strid med de internasjonale bridgelover — og når våre sterkeste konkurrenter åpner adgangen til å innføre forbedringer hvilket vi mangler — vil vi gjerne — på basis av de henvendelser vi har fått om dette spørsmål — få lov til å gjøre oss til talsmann for det håp at vårt forbundsstyre tar initiativet til å skape klare linjer. Vi er langt bedre tjent med klare bestemmelser enn med temmelig nødvendige (og riktige!) bortfortolkninger av uriktige lovbestemmelser!

Dropagandabridge i Hallingdal.

Av JØRGEN ELVIG, Oslo.

I Hallingdal har det i flere år vært 6 bridgeklubber som har vært organisert i sin private krets. Det er bridgeklubbene i Geilo, Gol, Hemsedal, Hovet, Nesbyen og Ål. Den sistnevnte er også tilsluttet N.B.F.

På initiativ av formannen i styret for Hallingdal Krets, herr Arne Skauen, Ål, innvilget N.B.F. å sende representanter til en propagandaturnering i Gol 23. og 24. oktober. N.B.F. overlot representasjonen til Oslo Krets som tok ut følgende spillere: Edvard Bundi—Ernst Johansen, Astra, Odd Kristiansen—Rolf Syvertsen, Blommenholm, Jørgen Elvig—Gunnar Juul Nilsen, Faresonen og Finn Nielsen—Reidar Sehlmann, Kløverknekt, med K. Fr. Dawes som leder.

Det ble spilt 2 forskjellige turneringer — 1 lørdag aften og 1 søndag middag. — Osloparrene deltok i begge, mens det fra Hallingdal deltok i alt 24 par, 12 par hver dag i 8-bords Howelloppsetning. Resultatene for de 5 beste par ble i lørdagens turnering:

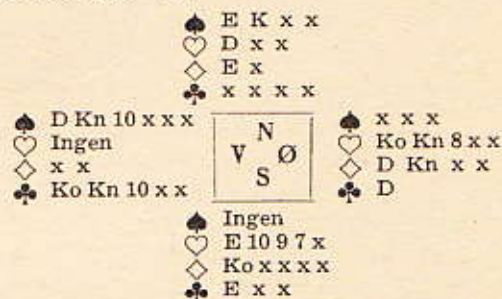
1. Kristiansen—Syvertsen, Oslo 132 p.
2. Bundi—Johansen, Oslo .. 132 »
3. Elvig—Juul Nilsen, Oslo 121 ½ »
4. Nielsen—Sehlmann, Oslo 120 ½ »
5. Hanserud—Tandberg, Nes 116 »

og i søndagens turnering:

1. Elvig—Juul Nilsen, Oslo 135 ½ p.
2. Nielsen—Sehlmann, Oslo 124 ½ »
3. Fagermo—Øynebråten, Gol 122 ½ »
4. Bundi—Johansen, Oslo .. 117 ½ »
5. Jorde—Thorberg, Nes .. 114 ½ »

Det ble delt ut 3 premier hver dag samt en erindringsgave til hver av Oslo-spillerne. Denne gave kunne ikke være — vi var jo i Hallingdals hjerte — annet enn en prektig kniv, forøvrig av herr Skauens eget fabrikat.

Under turneringene forekom flere av den sort spill som i makkerparturneringer gir så forskjellige resultater, og i Hallingdal lå man på ingen måte etter når det gjeldt å melde på kortene. Et av disse spill var:

Alle i faresonen. Sør åpnet med 1 hjerter og etter sparmelding fra Vest havnet Nord—Sørparrene i 3 grand eller 4 hjerter. Grandspillerne anså seg heldig stillet da de oppdaget hjerteretsen, men sluppen fortalte nok noe annet. Hjerterkontrakten var i de fleste tilfelle blitt doblet og spilt hjem med 10, 11 og 12 stikk. Det hører vel til sjeldenhetene at man sitter med 5 trumf med konge, knekt, åtte i spissen i motpartens kontrakt og makker har avgitt en frivillig melding i faresonen og likevel bare får 1 stikk. En uforsiktighet i motspillet og en heldig spilleføring fra spillerens side gjør det mulig å innkassere 12 stikk, uansett utspill. Etter å ha tatt stikk for ess og konge i spar, kløveress og ess og konge i ruter, stjeles en ruter hos blindemann og en spar hjem. Ny ruter til stjeling og øst har nå bare trumf igjen. Hvis Øst nå i fortvilelse over utviklingen stikker neste spill fra bordet med trumfknekt, stikker spilleren med esset, spiller den siste

stående ruter og trumfer den med hjerterdame. Øst får for kongen, men må nå spille opp til spillerens 10, 9, 7.

Et annet spill var:

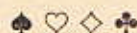
♠ E K x x	♠ Kn 10 x	♠ x x x			
♥ Kn x x x x	♥ x	♥ E D x			
♦ x	♦ E K D 9 8 x	♦ Kn x x x			
♣ D 10 x	♣ E K x	♣ x x x			
<table border="1" style="border-collapse: collapse; margin: auto;"> <tr><td style="padding: 5px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">V O</td></tr> <tr><td style="padding: 5px;">S</td></tr> </table>			N	V O	S
N					
V O					
S					
♠ D x x	♠ Ko 10 x x	♠ 10 x			
♥ 10 x	♥ Kn x x x				
♦ Kn x x x					

Ved de fleste bord ble kontrakten her 3 grand, spilt av Syd. På grunn av den kjedelige rutersits gikk samtlige spillere en eller flere bet. En Syd-spiller fikk sjansen til et safe-spill, som han ikke benyttet seg av, da han på grunn av det motspill han fikk, øynet muligheten av å oppnå en ekstra ogd score. Han fikk hjerter ut og Øst stakk med esset, og returnerte spar da Vest hadde avgitt en sparmelding. Vest tok for ess og konge i spar og spilte nok en

spar som Syd fikk for damen. Sitter nå ruterne 3—2, har han 10 stikk, men da må hjerterkonge innkasseres straks. Og dette ble også gjort. I betraktning av at ingen av de øvrige spillere av samme kontrakt normalt kunne få mere enn 9 stikk, hvis hjerter var blitt fortsatt i annet stikk, hadde han hatt råd til å spille liten ruter og knipe med återren. 9 stikk ville da ha vært sikret, idet ruterti vil gi innkomst på hånden for å få stikket for hjerterkonge.

Hallingdal Bridgekrets stevne i Gol var på alle måter vellykket. De innbudte Oslo-spillere fikk ikke bare 2 hyggelige dager ved bridgebordet, men også en interessant tur opp til Hovet, hvor de under herr Halvorsens kyndige og elskverdige ledelse fikk gå gjennom hele Holsanlegget, som om ikke så lenge skal forsyne Oslo med elektrisk strøm.

Herr Dawes holdt begge dager et orienterende kåseri om Norsk Bridgeforbund og dets virksomhet, og fungete også som stevnets turneringsleder.

ROLF BØE:

Begynner-Bridge

skrevet spesielt for begynnere, men passer ypperlig også for alle viderekomne, unntatt de rene eksperter.

Bridgeeksperten Rolf Bøe har på Hanches Forlag gitt ut en interessant bok, «Begynner-Bridge».

Som titelen sier, er den i første rekke beregnet på nybegynnere. Disse vil ha den største nytte av å lese boka, som gir den beste instruksjon i bridgespillet. Andre vil imidlertid også ha nytte av å lese den for derved å utdype sin teoretiske viten.

Boka inneholder til slutt internasjonalt regnskap for kontrakt-bridge.

Pris kr. 7,20.

Dauphin.

(Sjofartstidende).

A. M. HANCHES FORLAG

Kongensgt. 4, Oslo.

SKAL - SKAL IKKE

(Løsning nr. 1 på oppgave s. 4.)

Hvis Syd har ruter ess, og Nord hadde returnert ruter, ville De tapt 3 stikk i kløver og ruter. Kontrakten er da avhengig av at De ikke taper sparstikk.

Men Nord returnerte ikke ruter, men hjerter opp til bakhånds saks! Hvis Nord skulle ha ruter ess, hvilken risiko er da tilstede? Skulle Nord ha singel hjerter og 2 små trumf, vil han få stjålet en hjerter i tilfelle Syd kommer inn på første sparspill. Med 1 taper i spar, hjerter, ruter og kløver går De bet. Det vil altså si at De i tilfelle risikerer bet selv om Nord har ruter ess. Men hvorledes er da trumfsitsen? Kikk en gang til på spillet. Hvilket kort spiller De i neste stikk?

Hovedløsning side 11.

En bridgeprat med Halle.

Kortene har sin egen logikk, sier Culbertson. Det er en sannhet med modifikasjoner. Det riktige er vel at kortene kan ha sin egen, hemmelighetsfulle rytme, som ingen dødelig kan finne ut av. Men logikk har de iallfall ikke. Det er vi mennesker som har prøvet å tvinge kortspillet inn under logikkens lover. Men kortene følger sin egen vei, og den er uransakelig.

Det er et faktum, at de dårligste spillerne får de beste kortene i robberbridge. I og for seg er det ikke så urimelig. Det er en form for handicap som appellerer til vår rettferdssans. Hvordan skulle det gå hvis dårlig spill og dårlige kort fulgtes ad? Det ville bli kattens lek med musen, som nest etter tyrefektning er den værste form for dyrplageri.

En spansk greve jeg traff i Taragona i slutten av tyve-årene fortalte meg forresten at han hadde vært i Norge og bivånet et Holmenkollrenn. Det var det råeste han hadde sett. Folk måtte kaste seg ut for et stup og ble blåst over ende. Flere slo hodet mot isen og han så personlig at en mann brakk benet. Kan det være nødvendig å plage mennesker på den måten, spurte greven forferdet, vi i Spania lar det gå ut over dyr når vi skal ha det litt morsomt.

Greven var en av sitt lands største druedyrkere og han lot meg smake en riktig gammel hvit landvin, egentlig av den tarveligste sorten, som imidlertid på grunn av sin høye alder smeltet i munnen som den fineste cherry. Dette er kultur, sa han, men hva er skihopping?

Det er ikke mulig å diskutere med en spanjol, så la oss vende tilbake til Culbertson og hans kortenes logikk. Han skulle vært med til Drammen bededagen, da Drammens bridgeklubb fylte 15 år. Det ble spilt en jubileumsturnering med gjester fra Oslo og Buskerud, en utmerket arrangert og på alle måter lykkelig avviklet turnering, slik som alltid når disse energiske og sympatiske

bridgedyrkere har venner på besøk. Men kortenes logikk?

♠ ♥ ♦ ♣

Jeg skal vokte meg vel for å overdrive, men når jeg sier at den siste halvmatch, som omfattet 30 spill, bød på 25 fullt meldbare slemmer, hvorav bare et par kunne spilles hjem, skulle jeg være på den sikre siden.

Jeg har aldri vært ute for maken til eksepsjonelle fordelinger og eksepsjonell sits. Trumffordelingen var som regel 7—6 eller 8—5. At alle konger og damer satt galt, supplerer bildet. De fleste prøvet å trosse kortene, en gang måtte det gå. Men det gikk så å si aldri. Da det var ca. 10 spill igjen fant de klokeste ut, at her gjaldt det å bैसे for alle penger. «Leifene», Christiansen og Falck-Pedersen, som naturligvis vant turneringen, innså det først. Her er en hånd hvor den ellers alt annet enn pessimistiske Christiansen nøyte seg med en beskjedne utgangskontrakt:

♠ E K n 10 9 5 ♥ D 10 9 8 3 ♦ 5 ♣ 3 2	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		♠ D 8 3 ♥ E K 7 6 ♦ Ingen ♣ D 10 9 6 5 4	♠ Ingen ♥ Ingen ♦ E K D 10 7 6 4 3 ♣ E K K n 8 7
	N											
V	Ø											
	S											

Meldingene gikk:

Syd:	Nord:
2 ♣ (Halles)	2 ♠
3 ♦	3 ♥
4 ♣	4 ♥
5 ♦	Pass

Fem ruter kan ikke fåes, enda 6 ruter er en naturlig melding. At Christiansen vant sin kontrakt var ikke hans skyld. Men hvor er kortenes logikk?

Et spill jeg gikk i vannet på:

	♠ E 10 9 8										
	♥ 5										
	♦ 7 4 2										
	♣ E K D 10 5										
♠ D Kn 7 6 4		♠ 5 3 2									
♥ D Kn 9 8 4		♥ 7 6 2									
♦ 10		♦ D 6 3									
♣ 9 8		♣ Kn 7 6 4									
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		
	N										
V	Ø										
	S										
	♠ K										
	♥ E K 10 3										
	♦ E K Kn 9 8 5										
	♣ 3 2										

Kontrakten var 7 ruter, naturlig nok. Som en ser avhenger det hele av trumfbehandlingen. Jeg pleier sjelden å spille på den såkalte ni-regelen, men her lot jeg meg friste. En singleton på bordet, og en på egen hånd, de skulle oppveie hverandre. Hadde jeg hatt singleton i kløver ville jeg knepet. Men her var det full balanse, og et utmerket eksempel på Culbertsons meget logiske lære om kortenes symmetri. Men bet ble det.

Min makker, Schröder-Nielsen, er heller ikke av dem som baissar til overmål. Jeg beundrer hans selvbeherskelse, av dyrekjøpt erfaring, i følgende spill:

	♠ E D 9 8 6										
	♥ 5 2										
	♦ E K D Kn 8 7										
	♣ Ingen										
♠ 7 5 4 3		♠ Kn 2									
♥ 10 8		♥ Kn 9 6 4									
♦ 10 9 6 5 4		♦ 3									
♣ K 2		♣ E D Kn 5 4 3									
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		
	N										
V	Ø										
	S										
	♠ K 10										
	♥ E K D 7 3										
	♦ 2										
	♣ 10 9 8 7 6										

Schröder-Nielsen stanset på seks ruter, enda alle nøkkelkortene var loka-

lisert. Og nikket gjenkjennende, da han måtte avgi et trumfstikk.

Et spill som det fordelingsmessig kanskje ikke var så svært meget å si på, men som iallfall var typisk for de gjennomført sterke kortkombinasjoner som preget kvelden var dette:

	♠ E										
	♥ E K D Kn 8 7 2										
	♦ Kn 4										
	♣ D 7 6										
♠ 2		♠ D 6 4 3 2									
♥ 5 4 3		♥ 10 9 6									
♦ D 10 9 6		♦ 8 5 3 2									
♣ K 9 8 5 4		♣ 2									
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		
	N										
V	Ø										
	S										
	♠ K Kn 10 9 8 7										
	♥ Ingen										
	♦ E K 7										
	♣ E Kn 10 3										

7 hjerter vinnes ved to-sidig skvis. (Prøv selv!) Men 7 grand er en umulighet. (Finn grunnen selv!)

Er det nødvendig å si at det eneste paret som kom i storeslem, havnet i grandkontrakt?

Det var ikke godt å gjennomskue kortenes lumse sammensvergelse med en gang, med de fødte skeptikere hadde sitt livs chance da det var gått en stund. En av dem fulgte intuisjonen og fikk en desidert og taktisk velfortjent topp i dette spillet:

	♠ D 10 9 7 6 5 4										
	♥ E K Kn 6 4										
	♦ Ingen										
	♣ D										
♠ E K 3 2		♠ Kn 8									
♥ D 10 9		♥ 8 7 5 3									
♦ 2		♦ K 10 8 7 5									
♣ 10 8 5 3		♣ E K									
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		
	N										
V	Ø										
	S										
	♠ Ingen										
	♥ Ingen										
	♦ E D Kn 9 6 4 3										
	♣ Kn 9 7 6 4 2										

Ved dette bordet gikk meldingene:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
1 ♠	Pass	Pass	Pass

Det er overflødig å fortelle at skeptikeren satt på Syds plass.

Men ellers ble det meldt omtrent slik:

Nord:	Syd:
1 ♠	2 ♦
2 ♥	3 ♣
3 ♠	4 ♣
4 ♥	5 ♦

DANSK BRIDGE

Danske kr. 7.— pr. år.

Redaktør: LEO PEDERSEN

Abonnement tegnes ved

A. M. HANCHES FORLAG

Kongensgt. 4, Oslo. — Telefon 41 21 81.

SKAL - SKAL IKKE

(Hovedlesning på oppgave s. 4.)

Spilte De på at Syd hadde spar konge singel? Her har De hele fordelingen:

♠ D Kn 10 6 ♥ E K Kn 9 4 ♦ 7 3 ♣ K D	♠ K 3 ♥ 8 2 ♦ D Kn 10 2 ♣ E 8 7 5 3	<table border="1" style="margin: auto; text-align: center; border-collapse: collapse;"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ E 9 8 5 4 2 ♥ 7 5 3 ♦ K 8 ♣ 6 2
	N											
V		Ø										
	S											
♠ 7 ♥ D 10 6 ♦ E 9 6 5 4 ♣ Kn 10 9 4												

Som De ser, har De vært utsatt for et ualmennelig intrikat motspill av Nord. Returnerer Nord ruter, vil De ta sparfinessen og vinne spillet. Nords sjanse ligger i å gi Dem et inntrykk av en fare som i virkeligheten ikke eksisterer. De har nå selv hatt anledning til å konstatere hvilke problemer og hvilken løsning De ville velge, om De ble utsatt for et slikt motspill.

Da spillet forekom, regnet spilleren med singel hjerter hos Nord og med singel spar konge hos Syd. Han toppet trumffargen og gikk bet idet Nord returnerte ruter da han kom inn på spar konge.

Vil man hevde seg i den stadig hardere konkurranse, må man kunne Vienna til bunns, og hertil skulle Rolf Bøes bok være et ypperlig hjelpemiddel.

Leif Christiansen
(Aftenposten.)

Hefтет kr. 7,55.

Fåes hos bokhandlerne

A. M. HANCHES FORLAG
OSLO

Alle ble doblet. Noen tok ut med 5 spar. Men 3 betet måtte det bli.

Nå ja, «her kan alt hende» som den heter, en etter mitt skjønn meget underholdende bok av Paschivili jeg nylig har oversatt. Men en ting er at noe hender, noe annet er grunnen til det. Stort sett må vi tross alt prøve å fastholde, at alt har sin grunn, en behøver ikke være noen slavisk tilhenger av kausallæren for å ha det som et fruktbart utgangspunkt. Når simpel landvin blir til seigtflytende hvit portvin eller til bukettrik amontillado, er grunnen dens alder. Alderen gjør så mye, både fra og til, ettersom det dreier seg om kvinner eller druesaft. Når Culbertson

taler doserende om kortenes egen logikk, er det fordi han må ha noe å dosere om. Poenget er at han gjør det godt, og da skal vi unde ham det.

Og når en jubileumsturnering i Drammen byr på 90 prosent slemspill, hvorav bare en liten brøkdel kan spilles hjem, må det også ha sin grunn. Turneringslederen betrodde meg etterpå, at det ble spilt med flunkende nye kort, som var gitt på forhånd, i annen runde tre og tre ad gangen, for å spare tid.

Så enkelt er det når det kommer til stykket med kortenes egen logikk, og med alt annet vi undrer oss over i denne underlige verden.

R. Halle.

Olav Wego: Brukes 9-er-regelen galt?

Det er en kjent sak at i de fleste tilfeller når man har 9 kort på de 2 hender tilsammen med ess, konge, knekt på topp, har man et eller annet å rette seg etter, som f.eks. kortenes symetri, meldinger fra motparten, intuisjon etc., slik at 9-er-regelen derved sjelden kommer til anvendelse for ekspertene.

Men hvis det hender at man ikke har noen annen pekepinn og altså står overfor valget mellom å toppe eller ta finessen, må man være oppmerksom på at 9-er-regelen gjelder kun når man ikke kan komme inn på den annen hånd etter at esset er spilt for å prøve om damen faller i første omgang.

x x x x	<table style="border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px 5px;">N</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">V Ø</td></tr> <tr><td style="padding: 2px 5px;">S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	E K Kn x x
N					
V Ø					
S					

Hvis man nå er inne hos Vest og denne ikke har noen annen innkomst, er man jo henvist til å ta finessen første gang, hvis man vil ta den. Men her skal man altså toppe for det tilfelle at damen kan sitte singel.

Midsem sier på siste side i sin bok «Spillet i bridge»:

«Intet av matematikkens points er så vanskelig som spørsmålet om spill av Ess Ko. kn. niende på begge hender tilsammen: Spill fra topp eller saksen? Vi har ovenfor sett at fordelingen hos motparten gir 50 % for 3—1 og 40 for 2—2. Men da damen kan sitte singel i fordelingen 3—1, regner man allikevel at spillet fra topp har et lite fortrinn.»

Men har man slått esset — og begge motparter har fulgt fargen — og man kan spille seg inn på den annen hånd for å ta finessen, bør man gjøre det. Det er klart at når man nå står overfor valget mellom å toppe eller ta finessen — og spilleren imellom har fulgt farge — har man sett alle kort unntagen damen, og da det altså har vist seg at fordelingen ikke er 4—0, er

nå sjansen for at den skal være 3—1 55,5 %, altså skal man ta finessen.

Vi vil gjerne understreke at niregelen såvel som alle andre matematiske sannsynlighetsberegninger representerer sekundære hjelpemidler. En storspiller som Terence Reese understreker at kjennskapet til sannsynlighetsberegninger er av stor betydning for en bridge-spiller, men at de slutninger som kan trekkes av meldinger og fordelinger i andre farger, er mere avgjørende. Videre spiller symetriens lov en viss rolle nettopp i dette tilfelle fordi forskjellen i % er relativt liten mellom toppspill eller finesse, og Reese sier derfor at de fleste eksperter heller spiller på fordelingen 3—1 enn 2—2 når deres egen eller blindemanns hånd er ubalansert. Så langt som jeg kan bedømme spørsmålet, fortsetter han, synes erfaringen å bekrefte at en singleton på en hånd følges av en singleton på en annen, og konkluderer med å tilrå at man bør spille på 3—1 fordeling fremfor 2—2 fordeling når man har konstatert en singleton i andre farger.

Det er dessverre altfor mange spillere som ikke interesserer seg for de enkleste sannsynlighetsberegninger. De er ikke interessert i å pugge tall. Men det er ikke poenget. Det spiller overhodet ingen rolle å vite om en bestemt fordeling har 61 eller 62 % sannsynlighet for seg. Det er forholdet (relasjonen) mellom de forskjellige prosent-chanser som har betydning. Siden vi nå har sitert Reese såvidt utførlig, kan vi jo passende slutte med ennå et sitat som viser hvorledes storspillerne utnytter sitt kjennskap til sannsynlighetsberegningene: «En spiller burde vite at en finesse som gir nøyaktig 50 % chance er bedre enn å spille på fordelingen 3—3 i en farge, men at finessen til gjengjeld ikke gir så stor chance som å basere spillet på fordelingen 4—3 av utestående kort i en annen farge.»

Red.

E K S P E R T

REDIGERT AV

K L U B B E N

LEIF FALCK-PEDERSEN

Oppgave nr. 37.

Vi forutsetter at meldingene har gått:

Nord:	Syd:
1 ♣	1 ♠
3 ♦	3 ♥
4 ♠	?

Syds kort er:

- ♠ K 6 5 2
- ♥ E 8 4 2
- ♦ 5 3
- ♣ K 6 3

Hvordan mener De nordts kort kan se ut?
og hva bør syd melde?

Oppgave nr. 38.

Meldingene:

Syd:	Nord:
1 ♣	1 ♠
1 gr.	2 ♦
?	

Deres kort (som syd) er:

- ♠ 5 4
- ♥ K 10 3
- ♦ D 7 5 2
- ♣ E K 5 4

Hva melder De?

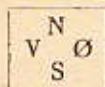
Oppgave nr. 39.

Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	pass	1 ♣	1 ♥
pass	pass	dob.1	pass
2 ♣	pass	2 ♦	pass
3 ♣	pass	5 ♣	pass
pass	pass		

Nord—syds kort:

- ♠ 9 4 2
- ♥ 9 8 5 2
- ♦ 9 7 3
- ♣ E 9 7

- ♠ E K n 5
- ♥ E
- ♦ E K 10 5
- ♣ K D 6 5 4

Etter at De har fått utspilt hjerter Da, og har ergret Dem litt en stund over at De ikke heller spiller 3 grand, må De undersøke mulighetene for å vinne 5 kløver. Hvilken spilleplan gir best sjangse?

Oppgave nr. 40.

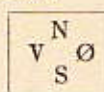
Nord—syd i faresonen.

Idet De som øst har fått en makker som foretrekker Viennasystemet, åpner De som girver med 1 kløver og det videre forløp blir:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
	1 ♣	pass	1 ♦
dob.1	1 ♥	dob.1	2 ♣
pass	pass	2 ♠	pass
3 ♦	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

Vest spiller ut kløver 6 og blindemanns og østs kort ser slik ut:

- ♠ E 7 2
- ♥ D 8 2
- ♦ K D K n 10 4
- ♣ E 8

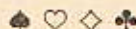

- ♠ K 9 8
- ♥ K K n 10 7
- ♦ E 7 3
- ♣ K 9 3

De sitter altså på Østs plass denne gangen og skal føre motspillet.

Hvordan mener De spillet vil forløpe når 1) spilleren legger kløver 8 fra bordet? og når han 2) stikker med kløver Ess og spiller ruter konge?

Løsninger sendes tannlæge Leif Falck-Pedersen, Mysen innen 15. desember.

Løsninger av septemberoppgavene.

Løsning på oppgave nr. 29.

Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord:	Syd:
1 ♣	1 ♠
2 ♦	2 grand
3 ♠	?

Hva melder De nå som syd med

- ♠ E K 8 5
- ♥ K 7 4
- ♦ 10 3
- ♣ K n 9 8 6

5 kløver 5 poeng, 4 kløver 3 poeng, 4 spar 2 poeng, 6 kløver 1 poeng. Nord viser en sterk hånd både med hensyn til honnørstyrke og fordeling. Kløverfarven er lenger enn ruterfarven p.gr. av reversen, og han viser nøyaktig 3 kort i spar. Fordelingen blir da 3—1—4—5 og honnørstyrken ca. 4 — gjerne mer.

Våre egne meldinger har hittil vært meget beskjedne. 1 spar behøver jo ikke bety noen særlig styrke, og vi kunne også ha sagt 2 gr. i annen melderunde på betraktelig dårligere kort framfor å la makker spille ruter med en 4-korts farve.

Hvis makkers kort er i overensstemmelse med meldingen skulle vi ha 5, muligens 6 kløver i kortene, og vi må gjøre noe for å vise makker vår gode kløverstøtte og styrke forøvrig. Dette gjør vi altså ved å hoppe til 5 kløver, som ikke har karakteren av en stoppmelding, men tvertimot viser at vi ikke er uvillig til å spille en sekser, hvis nord ønsker å melde den.

Løsning på oppgave nr. 30.

Alle i faresonen. Meldingene:

Nord: Øst: Syd: Vest:
1 ♥ dobl. ?

De er syd og har

♠ EK74
♥ 108762
♦ 92
♣ 74

Hva melder De?

Redobler: 5 poeng. 4 hj.: 3 poeng, pass 2 poeng, 1 spar 1 poeng.

Det er her ikke nødvendig å forhindre motparten fra å stampe, når vi er så godt beslått i den farven som kan komme på tale på 4-trinet nemlig spar. At det kan lønne seg å stampe i 5 kløver eller 5 ruter er ikke sannsynlig når faresonen er lik.

Å melde 2 eller 3 hjerter vil være å undermelde kortene adskillig. 4 hjerter er en bra melding, da vi absolutt bør komme i utgang gang kortene. Redobler er i midlertid utvilsomt best, det gir makker beskjed om honnørstyrken, og det er vi ikke istand til å gjøre på annen måte.

Det kunne jo f. eks. tenkes at vest er ute og dobler psykisk. Makker er kjempegod og vi når en sekser som ikke vil være lett å nå hvis vi ikke redobler.

Løsning på oppgave nr. 31.

De spiller 3 grand med følgende kort og får utspilt hj. 3.

♠ 9 7 4 2 ♥ E 6 4 ♦ E 8 3 ♣ 9 7 2	N		S	♠ K Kn 10 ♥ K D 7 ♦ K 9 2 ♣ E K 8 5
--	---	--	---	--

Safety play 5 poeng.

Vi må la hjerterspillet gå hjem og spille spar fra hånden.

Hvis vi bruker hj. Ess på bordet for å spille spar derfra, kan vi risikere at vi bare får 1 sparstikk. Vest kan komme inn på spar dame og skifte til ruter. Om vi holder tilbake engang, må vi stikke neste gang med kongen på hånden. Når vi nå fortsetter med spar, blir esset brukt straks og vi får ruter igjen slik at bordets ruter Ess blir brukt mens vi enda blokerer spar.

Det skal jo mye til at det går akkurat slik, men på den annen side er det bare når spardamen sitter annen hos øst at vi kan tjene noe på å spille spar fra bordet.

Løsning til oppgave nr. 32.

Øst-Vest i faresonen. Meldingene:

	Nord:		Syd:
♠ E D 8 4	1 ♦		1 ♥
♥ 2	1 ♠		2 ♦
♦ K 10 8 7 4 2	3 ♦		3 gr.
♣ 9 3			

N V Ø S	♠ K 10 9 5 ♥ E 8 6 3 ♦ E Kn 9 ♣ 10 4
------------------	---

Hvordan vil De legge an motspillet?
Stikke med hj. Ess og returnere spar K: 5 poeng.

Stikke med hj. Ess og returnere liten spar: 3 poeng.

Syd viser fordelingen 2—4—3—4, muligens 1—4—3—5.

Vi kan nok så sikkert plassere ham på K D x x i hjerter og D x x i ruter. I verste fall har han Kn x i spar og selv om han også skulle ha E K D x i kløver kan vi bete ham ved å returnere spar K. Vi stikker ikke ruter D, (legger 9-eren hvis det spilles ruter fra bordet) og når vi kommer inn på ruter i neste spill, returnerer vi spar 5 (hvis knekten faller første gang spiller vi selvsagt 10-eren).

Hvis Syd har knekten annen i spar vil han bare kunne ta 2 sparstikk når vi returnerer spar K i annet stikk, mens vi prakker på ham 3 sparstikk ved å spille 5-eren første gang, og 3 sparstikk kan være nok til å gi ham 9 stikk selv om han bare får 1 ruterstikk.

Skulle Syd ha 4 ruter får vi håpe at han ikke har spar Knekt og vi betar ham da ved 2 sparstikk, 1 hjerterstikk og 2 ruterstikk.

♠ ♥ ♦ ♣

Resultatet av septemberkonkurransen.

Ingen løserne hadde alt riktig denne gang.

- 18 poeng: Herman Rustad, Elverum. Jac. A. Brekke, Oslo. Ernst Frantzen, Tyssedal. M. Didriksen, Bardu. H. J. Grundt, Oslo. Aage Bruvold, Florø. Leo Tvedt, Tyssedal. Jon Helnes, Jessheim. Frantz Koppang, Elverum. O. M. Helgesen, Oslo. Torbjørn Taugbøl, Skogn. Yngvar Nytreen, Storsjøen.
- 17 poeng Håkon Hoel, Harstad. A. Paulsen, Bygdøy. Olav Foss, Oslo.
- 16 poeng Peder Medbye, Narvik. Magnus Dahl, Oslo. Thoralf Larsen, Tyssedal. J. Alme, Brønnøysund. Egv. Danielsen, Treungen.
- 15 poeng Finn Jordfall, Vadso. Arvid Evjen, Tromsø, Bjarne Sunde, Florø. John Bech-Karlsen, Oslo. Egil A. Caspersen, Strømmen. John Melbye Brønnøysund, Henrik Schultz, Kirkenes. Tor Lynneberg, Oslo. Magne Skrede, Elverum. Elias Tonnesen, Madla. Kristian Svenning, Narvik.
- 14 poeng Per Haave, Oslo. H. J. Hansen, Viborg. Kristian Arnesen, Oslo. R. Hjelle, Bergen. Harald Lund, Lilleaker. Finn Opsahl, Koppang. R. Dick Henriksen, Oslo.
- 13 poeng Arild Solberg, Trondheim. Morten Kals, Hallingdal. Finn Jordfall, Oslo. Albert Gustavsen, Asker. Bjarne Sylvin, Oslo. Viktor Klausen, Bergen.
- 12 poeng Thomas Th. Iveland, Kirkenes. Sigurd T. Johnsen, Tonsberg. Elsar Rosberg, Andalsnes. Th. F. Egidius, Bærum.
- 11 poeng, Nils Ulnes, Mysen. Kay Pienc, Oslo. Per Bø, Fåvang. Gunnar Tokle, Andalsnes. Hans Jacobsen jun., Vestby.
- 10 poeng Joar Eimhjellen, Vadso. Erling Akre, Vikersund. Torolv Tveiten, Ekne. Harald Neergård, Sandnessjøen. Tor Meland, Vardo. Gudrun Fønss, Fredricia. Nils Juul Wiig, Sandnessjøen. Johan Lie, Mo i Rana. V. B. Nicolaysen, Sarpsborg. Andr. Borsum, Roa. Roar Nilsen, Sarpsborg.

Rettelser og tilføyelser:

Aage Bruvold, Florø fikk 13 poeng for juni/juli oppgavene. Kristian Svenning, Narvik fikk 12 poeng og Gunnar Tokle, Andalsnes fikk 10 poeng for augustoppgavene.

Vi beklager følgende trykkfeil i denne spalten forrige gang.

Under løsningen av oppgave nr. 28 står nord oppført med E Kn x x i ruter og Syd med K x x. Det skulle være E K x x hos Nord og Kn x x hos Syd slik som også oppgaven så ut i augustnummeret.

Under løsningen av oppgave nr. 25 nev-

ner jeg en rekke hender som Nord kan ha hvor han vil passe til 5 hjerter-meldingen. Bl. a. står det E x, K D Kn x x x x, K x, E x (tynn hopp-melding). Dette er selvfølgelig som nok leserne har forstått en trykkfeil. Den tynne hopp-meldingen skulle se slik ut E x, K D Kn x x x x, x x, E x.

Løsningen på marsoppgavene i nr. 8.

Blindemann

♠ K 4
♥ K 8 4
♦ E 8 6 5 3
♣ 9 8 2

	N	Ø	♠ E D Kn 10 5
V			♥ 5 3
	S		♦ D Kn 4
			♣ E 7 5

5 poeng: Kløver Ess og skift til spar D hvis ikke Vest tydelig markerer styrke i kløver.

4 poeng: Spar D eller spar Kn.

Det er mest trolig at Syds kort ser slik ut

9 x x, E D Kn x x, K x, K x x, og det er da nødvendig å korte bordet i trumf for å forhindre at det får innkomst til 2 godspilte ruter.

Det kan imidlertid ikke skade å ta kl. Ess først og det vil bringe bet i tilfelle Syds kort er

9 x x, E D x x x x, K x, D x.

Med 6 hjerter hos Syd hjelper det ikke å korte bordet, men kan vi ta 2 kløverstikk kan det jo være en ide å forsyne seg med dem med det samme.

Det er også tenkelig at Syd har begge de gjenværende sparene og betesjansen er da at makker har 3 trumf hvorav 2 høyere enn 8-eren. Men å basere spillet på det ved å returnere spar 5 er like unødvendig som det er usannsynlig at Syd virkelig har hatt 4 spar opprinnelig. Ved å ta kl. E og så spille høy spar forstår nok makker å legge i høy trumf, hvis fordelingen skulle være slik.

Løsning på oppgave nr. 9.

♠ D 5 3
♥ 8 7 4
♦ E K 8 7 3
♣ 7 5

3 hj. 5 poeng, 3 ruter 2 poeng, 4 hj. 1 poeng.

Det er ikke noe i veien for at Nord kan ha en sterk femkortsfarve i hjerter. Mange av løserne mener at dette er utelukket siden han ikke meldte 1 hj. istedenfor å doble. Men saken er antagelig at han har for god honorstyrke til bare å melde 1 hjerter (og heller ikke en så ensidig hånd at 2 hj. passer).

3 ruter er det fare for at makker passer

ut. Mange mener at de må melde 3 ruter for å vise at de har en meldbar ruterfarve, men det har vi jo praktisk talt allerede vist. Det er jo ingen vits å hoppe i 2 ruter ellers. Med bare 4-kortfarve i ruter hadde vi nok funnet på noe bedre enn 2 ruter.

A passe på 2 hjerter er svært beskjedent. Det skal ikke mer til enn at makker har E Kn 4 2, E D Kn 3 2, 4 2, K 2 og vi har straks en sjanse på 6 hjerter. Da må riktig nok Vest ha K x både i hjerter og spar og 7 kløver, så den er i så fall neppe meldbar.)

4 hjerter er for hardt når vi ikke har mer enn 3 små hjerter og forøvrig har vi jo allerede vist det meste av honorstyrken.

Løsning på oppgave nr. 10.

♠ K Kn
♥ Kn 4 3 2
♦ D 10
♣ Kn 9 6 4 3

4 spar 5 poeng, pass 3 poeng.

Vi har ikke mer honorstyrke enn 1 grand har vist, men det at vi har rosekortene akkurat der hvor de vil gjøre best nytte, får oss til å si 4 spar.

Det ser ut som om vi støtter spar 2 ganger med en doubleton, men husk at 2 spar var en preferanse. Vi støtter nå for første gang en gjenmeldt farve med K Kn, og sant å si tror vi ikke makker trenger noe mer. Med hensyn til offensiv honorstyrke kan vi regne $1 + i$ spar og $\frac{1}{2} + i$ ruter = 2 honorstikk, kanskje litt lavt regnet. Vi ville jo ikke bytte bort kortene med

x x, E x x x, x x, E x x x x
Makker behøver ikke ha mer enn
E D x x x, x x, E Kn x x x, x

for at det skal være utgangssjanser, men så dårlig er han nok ikke.

Det er gode odds for at han har 10 kort tilsammen i spar og ruter og det er hovedsaken.

Løsning på oppgave nr. 11.

♠ E 9 6 5
♥ Ingen
♦ EK 8 3 2
♣ E 9 6 5

Redobler 5 poeng, pass 3 poeng.

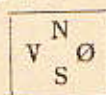
Nords kort er sikkert gode nok til å vinne 4 hjerter selv med alle hjerterne hos Øst, ja det er ikke usannsynlig at han får et overstikk, kanskje 2. Men å melde videre mot 6 er dumdristig med den advarsel som ligger i østs dobling. Forøvrig kan vi ikke vinne mer på en sekser enn på å redoble 4.

Å forsøke å finne en kontrakt som er bedre enn hjerterkontrakt er meget risikabelt og høyst sannsynlig finnes den heller ikke.

Det er safe nok å passe, men ved å unnlate å redoble unnlater vi også å gjøre en god forretning.

Løsning på oppgave nr. 12.

♠ E 10 5 2
♥ K 10
♦ 9 5 3 2
♣ K 6 2

♠ Kn 7
♥ Kn 6 4 2
♦ D Kn 10
♣ E 8 7 5

For all del, ikke spar. Vi har funnet ut at Syd har 4 spar og et oppspill til dobbeltrenons vil da ikke hjelpe ham noe.

Derimot kan sparspill være skjebnesvanger, hvis Syd har K x x x, D 9 x x, eller endog D 8 6 x.

Løsningen på oppgavene 13—16 kommer i neste nummer.

♠ ♥ ♦ ♣

Score for oppgavene 5, 6, 7, 8 (første kolonne) og for oppgavene 9, 10, 11, 12 (annen kolonne).

(Tilfeldig rekkefølge.)

Yngvar Nytreen	15	—	15
Finn Jordfall	17	—	13
Torolv Tveiten	7	—	15
H. I. Hansen	14	—	13
Thoralf Larsen	16	—	15
Trygve Oftedal	9	—	13
Harald Lund	16	—	18
H. J. Grundt	14	—	18
Tore Mortensen	12	—	18
Thomas Th. Iveland	14	—	20
Torbjørn Taugbol	17	—	15
Jac. A. Brække	9	—	18
E. Flesvig	9	—	11
Finn Jervel	17	—	12
K. Netland	19	—	18
Leo Tvedt	17	—	13
Peder Melbye	12	—	10
Johs. Alme	19	—	20
John Beck Karlsen	12	—	18
Chris Brække	19	—	18
Per Bø	7	—	17
Albin Bylund	12	—	13
Finn Opsahl	17	—	16
L. Stormbo	14	—	13
Andr. Børsum	9	—	11
Håkon Hoel	20	—	17
Arvid Evjen	18	—	11
Aage Bruvold	11	—	18
Henning Riise	12	—	13
Magnus Dahl	19	—	18
Harald Neergård	14	—	18
Olav Kristensen	18	—	18
O. Stein Hansen	15	—	15
Kristian Arnesen	11	—	20
John Melbye	11	—	17
Odd Ravlo	11	—	17
O. R. Mæhle	16	—	10

Culbertson 1948.

Nye hoppmeldinger i ruter og kløver.

Mens hoppmeldingene i spar og hjerter har beholdt sin gamle betydning av kravmeldinger til utgang, hvis makker åpner med 1 trekk i farven, har Culbertson innført en radikal forandring av hoppmeldinger i ruter og kløver. *De er ikke lenger kravmeldinger.* Vil man kreve, må man melde i ny farve eller si 2 grand.

Hensikten med de nye hoppmeldinger sam- i ruter og kløver er at de skal være delvis forhindringsmeldinger samtidig som de skal klarlegge mulighetene for en eventuell slutt- melding i 3 grand. Culbertson har uten tvil rett når han understreker at hoppmeldinger i ruter og kløver tidligere forekom ytterst sjelden. Derfor har han satt hensynet til syste- mets enhet tilside for å skape en effektiv mel- ding for hender av følgende type:

♠ 63 ♥ E7 ♦ KKn 10653 ♣ 653

Hvis makker åpner med 1 hjerter, skal man etter den nye Culbertson melde 3 ruter med ovenstående hånd.

Kravene til en hoppmelding i ruter og klø- ver er følgende: 1½—2½ honnorstikk sterk 5-kortfarve.

En sjelden gang vil hoppmeldingen kunne avgis med en meget sterk 4-kortfarve, men normalkravet til farven er f. eks.

EKn 1032 eller DKn 752.

Som de følgende eksempler viser, behøver en slik hoppmelding slett ikke benekte mulig- heten av en annen meldbar farve eller 4-kort- støtte i edel farve:

♠ 6 ♥ 42 ♦ EK652 ♣ Kn8743
♠ 9 ♥ E653 ♦ KKn865 ♣ D65

I begge disse tilfelle skal det meldes 3 ruter når makker har åpnet med 1 ruter.

Som eksempel på en hoppmelding med 4- kortfarve anfører Culbertson følgende hånd:

♠ 1087 ♥ 65 ♦ EK63 ♣ K984

Personlig ville vi langt foretrekke å si 2 kløver over makkers ruteråpning, men ifølge Culbertson representerer altså denne hånd svaret 3 ruter. Når 3 ruter også skal meldes med disse kortene:

♠ E ♥ 6 ♦ 1097643 ♣ D8743

blir det ikke alltid så greit for åpneren å kal- kulere med hva som skjuler seg bak makkers

Bjarne Sunde	17	—	15
R. Hjelle	8	—	11
M. Didriksen	17	—	18
W. Egeland	12	—	10
Bjarne Sylvin	19	—	16
Jon Helness	16	—	17
Gudrun Fønss	12	—	10
Johan Lie	15	—	13
Kristian Svenning	11	—	18
Karl Austbo	14	—	15
Albert Gustavson	17	—	13
Reidar Aadne	13	—	18
Frantz Koppang	14	—	13
Per Haave	15	—	16
Håkon Gunnes	9	—	12
Ernst Frantzen	20	—	15
Egil A. Caspersen	16	—	16
N. B. Nicolaysen	11	—	13
Arild Solberg	17	—	20
Alfred Abrahamsen	7	—	10
R. Dick Henriksen	17	—	13
Eyv. Danielsen	12	—	18
M. O. Lier	13	—	
Audun Hegrenes	17	—	
Magnild Rinnan	17	—	
Trygg Eriksen	14	—	
Odd Wiulsrud	14	—	
Oluf Bjerck	10	—	
Sigurd I Johnsen	12	—	
Erling Akre	12	—	
Tr. Sunde	12	—	

Fredrik Nordskog	11	—
Rolf Askevold		— 13
Nils Bakken		— 15
Joh. N. Arnesen		— 18
John Hals		— 12
Olav Wego		— 13
Erik Fant		— 13

PREMIENE

for septemberoppgavene.

1. premie:

H. J. Grundt, Oslo.

2. premie:

Aage Bruvold, Florø.

For februaroppgavene (5—8).

1. premie:

Håkon Hoel, Harstad.

2. premie:

Ernst Frantzen, Tyssedal.

For marsoppgavene (9—12).

1. premie:

Kristian Arnesen, Tysleveien 40 B, Nord- strandshegda.

2. premie:

Arild Solberg (ingeniør), Trondheim.

hoppmelding til 3 ruter. Godtar man derimot ikke hoppmeldinger på 4-kortfarver uten i reneste nødsfall hvor ingen annen melding er forhånden, blir det straks mere sammenheng i meldingene.

Fordelen ved at en slik hoppmelding til 3 ruter eller 3 kløver ikke er kravmelding, er selvfølgelig at åpneren rolig kan si pass, hvis han har en minimums åpning og ikke risikerer å drives i en dødsdømt 3 grandkontrakt (eller 5 trekkskontrakt i ruter og kløver). Samtidig kan man ikke frata meldingen dens betydning som sperremelding for fjerdehand.

På den annen side understreker Culbertson at hvis åpneren har en god hånd på 3½—4 honnorstikk eller god fordeling, må han ikke si pass, men skal gå videre. Det er klart at åpneren vil si pass med en minimumshånd som:

♠ 865 ♥ 84 ♦ ED1074 ♣ EKn5
men etter vår oppfatning er det ren hasard når Culbertson anbefaler å si 3 grand med:

♠ KD6, ♥ E, ♦ KKn76, ♣ Kn8652

Med hjerterutspill, som man naturlig må regne med, vil det lett bli katastrofe, ikke bare hvis motparten sitter med ruter ess, men også om ruterfarven er gående i tilfelle spillet er nå innom andre farver for å få 9 stikk. Legg forøvrig merke til at Culbertson her åpner med 1 ruter, ikke med 1 kløver.

Derimot er det selvsagt å si 3 spar med følgende kort:

♠ D1064 ♥ E6 ♦ EDKn5 ♣ 653

3 spar er jo en såkalt «gratismelding» for å bringe på det rene om beste kontrakt heter 4 spar.

Er åpneren sterk f. eks.:

♠ 10 ♥ K3 ♦ K109643 ♣ EKn7

viser jo makkers ruterhoppmelding en glimrende tilpasning og den naturlige fortsettelse blir 4 grand.

Åpnerens hoppmeldinger i ruter og kløver.

Også på dette punkt har Culbertson endret sitt system. En må nå skjelve mellom følgende 2 meldingsforløp, fordi de har forskjellig betydning:

1) Øst	Vest	og 2) Øst	Vest
1 hj.	1 sp.	1 ru.	1 sp.
3 hj.		3 ru.	

I der første tilfelle er Østs melding en sterk oppfordring til makker om å melde utgang i hjerter, selv om han ikke er særlig god. I det annet tilfelle er Østs melding en oppfordring til å melde 3 grand. Fordi disse to meldinger har så forskjellige hensikter, kan de logisk sett ikke ha samme innhold sier Culbertson — uten å bry seg om at disse meldinger har hatt samme innhold i hans system i 20 år!

Men tilbake til åpnerens hoppmeldinger i ruter og kløver. De skal nå vise 7 raske stikk i grand basert på en lang solid ruter eller kløverfarve og et sideinntak. Culbertson har jo rett i at følgende hånd:

♠ Kn6 ♥ K9 ♦ EKD8632 ♣ Kn7

representerte et vanskelig problem i hans tidligere system. Hvis De har åpnet med 1 ruter og makker svarer 1 spar — hva så? Er makker elendig vil utgang være utelukket og selv 2 grand vil risikere å medføre 2 eller 3 beter. Men De vil kvie Dem for å melde bare 2 ruter fordi denne melding lyder så svak at makker lett vil kunne si pass selv om han har tilstrekkelig styrke til at 3 grand vil vinnes. Derfor sier nå Culbertson 3 ruter med denne hånd etter makkers sparmelding. Makker står fritt. Hvis han kan, melder han 3 grand — hvis ikke sier han pass og De havner i en god kontrakt.

Forskjellen mellom en hoppmelding i en av de edle farvene og i ruter eller kløver ligger i honnorstyrken. Begge meldinger viser samme antall vinnere, men i ruter og kløver behøver det ikke å være mere enn ½ honnorstikk i sidefarvene. Vanligvis vil dog en hoppmelding i de svake farver inneholde 3—4+ honnorstikk.

Makker skal svare 3 grand hvis han har ca. 1½ honnorstikk, forutsatt at han sitter med 1 ess! og har hold i minst 2 farver. Hvis han ikke sitter med noe ess, må han ha sikker stopper i alle umeldte farver. Dessuten forlanger Culbertson at han skal ha minst 2 kort i åpnerens farve. Har han ikke det, må han ha minst 2 honnorstikk for å melde 3 grand. Eksempler:

Etter følgende meldingsforløp:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ru.	pass	1 hj.	pass
3 ru.	pass		

skal Nord si pass hvis han bare har:

♠ 872 ♥ KKn764 ♦ 65 ♣ D76

Derimot skal han melde 3 grand med:

♠ E6 ♥ K8752 ♦ 53 ♣ Kn852
eller

♠ K984 ♥ KKn76 ♦ 5 ♣ DKn53

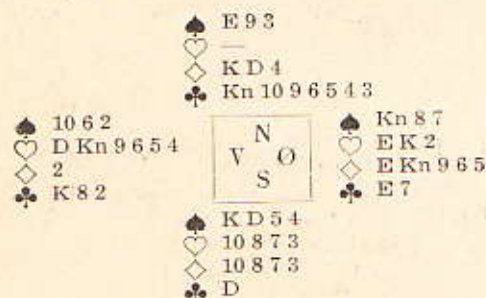
Når Culbertson også tilråder å melde 3 grand med nedenstående svarhånd, kan vi ikke fri oss fra inntrykket av at han sluggermelder (hvilket kan ha sin naturlige forklaring i det totalscoresystem som amerikanerne konkurrerer etter). For sammenligningens skyld tar vi Culbertsons foranstående eksempel på åpnerens hoppmelding og setter sammen med svarhånden:

Vest:	Øst:
sp. Kn6	sp. D105
hj. K9	hj. E1098
ru. EKD8632	ru. Kn3
kl. Kn7	kl. 8654

Noen spill fra Eliteturneringen i Oslo.

Eliteturneringen i Oslo pågår for tiden og samler den vanlige store interesse. Det er alltid vanskelig å foreta en slik skjønnsmessig uttagning og kretsformannen herr Dawes gjorde i åpningstale oppmerksom på at kretsstyret var klar over at det var mange som var misfornøyd med uttagningen, men at kretsstyret hadde gjort så godt det kunne, og han håpet at i løpet av noen år ville utslagsreglene virke som en god regulator slik at alle som hadde krav på det ville få sin chance etter hvert.

Vi bringer her et utvalg av spillene fra turneringen, så leserne får se hvorledes våre beste spillere melder i den skarpe konkurransen:

Alle i faresonen. Vest har gitt.

Dette spillet ga en rekke forskjellige resultater. Som man ser har Øst—Vest 4 hjerter ved forsiktig spill, idet ruterfargen lar seg godspille til avkast av Vests tapende kløver. Utgang ble imidlertid bare meldt ved 2 bord og resultatet ble der henholdsvis 5 trekk (galt

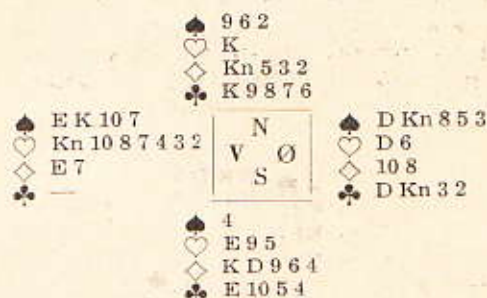
Etter Culbertson 1948 skal meldingene gå:

Hvem kan hindre motparten i å innkassere beten på sine toppstikk: spar ess og konge, kløver ess, konge dame — rent bortsett fra mulige tilleggsstikk i kløver!! Men det er som sagt Culbertsons egne eksempler og hans nye melderegler vi her nøyaktig har fulgt.

motspill) og 1 bet (p.g.a. at Syd fikk stjeling i kløver). Ved 2 av de andre bordene stanset Øst—Vest i 2 hjerter og fikk henholdsvis 5 og 3 trekk. Et Øst—Vestpar presterte å stanse i 2 ruter og gikk bet. (En meget dårlig melding i en eliteturnering.) Topp på Nord—Sydsiden fikk de to Nordspillere som åpnet med de moderne svake 3-åpninger som så lett setter motparten ut av spill. De fikk spille sine 3 kløver og vant kontrakten. Atter et eksempel på «svake» 3-åpningers styrke.

Et ganske godt eksempel på elite-spillernes manøvrer i både meldinger og spill, gir følgende spill:

Nord—Syd i faresonen. Nord har gitt. Meldinger:

Nord:	Øst:	Syd:	Vest:
pass	pass	1 ♦	1 ♥
1 gr.	pass	2 ♣	2 ♥
3 ♣	pass	pass	3 ♠
4 ♣	4 ♠	pass rundt	

Nords grandmelding er selvsagt avgitt for om mulig å frata motparten lysten til å overmelde en eventuell stamp i ruter. Etter makkers kløvermelding maskerer han naturligvis ruterstøtten for ikke å gjøre sin svindel i første melderunde for åpenlys. Senere var valget mellom å si pass til 4 spar eller melde 5 ruter (kløver) vanskelig fordi meldingene viser at åpneren må være meget kort i spar og sjansen til utgang derfor er tilstede. Imidlertid ble kontrakten 4 spar.

Utspillet var kløver 6. Øst la knekten, Syd esset og Vest stakk med trumf 7. Vest fortsatte med esset og kongen i spar i håp om å finne trumfen fordelt 2—2. Deretter skiftet han til hjerter. Nord kom inn på hjerter konge og skiftet til ruter 2. Syd la damen og Vest tok esset. Han fortsatte med hjerter knekt. Nord stakk med spar 9, og fortsatte med ruter 3. Syd fikk kongen og fortsatte elegant med ruter til dobbeltrenons. Spilleren stakk med en av Østs trumfer og returnerte liten kløver som fikk løpe til Nord. Nord fortsatte imidlertid med ny ruter til dobbeltrenons igjen. Påny stakk Øst og fortsatte med liten kløver som ble trumfet av Vest i håp om at kongen skulle falle. Men da det ikke skjedde, gikk spilleren 2 betet.

Et riktig svingspill forårsaket store bølger:

♠ EKD 3		♠ —			
♥ EK 10 5		♥ 8 7 2			
♦ Kn 3		♦ EKD 10 5 4 2			
♣ K 9 2		♣ 8 7 3			
♠ Kn 10 9 5 4					
♥ —					
♦ 9 7 6					
♣ ED Kn 6 4					
	<table border="1" style="text-align: center; width: 40px; height: 40px;"> <tr><td>N</td></tr> <tr><td>V Ø</td></tr> <tr><td>S</td></tr> </table>	N	V Ø	S	
N					
V Ø					
S					
	♠ 8 7 6 2				
	♥ DKn 9 6 4 3				
	♦ 8				
	♣ 10 5				

Alle i faresonen. Øst har gitt.

Her forsøkte en rekke Østspillere å være smarte og til å begynne med skjule sin ruterfarge for om mulig å bli dobbelt i en fordelaktig ruterkontrakt. Ved et av bordene gikk således meldingene:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
pass	pass	1 ♠	dobl.
pass	2 ♥	pass	4 ♥
5 ♦	5 ♥	pass rundt	

Men ved et av de andre bordene klarer en av elitespillerne å la være å melde ruter i det hele tatt! Der gikk meldingene:

pass	pass	1 ♠	dobl.
pass	2 ♥	pass	4 ♥
pass	og pass rundt		

Og da vedkommende spiller heller ikke fant fram til kløverskift under spillet, vant motparten sin kontrakt.

Ved et tredje bord åpnet Øst med 3 ruter og fikk spille 5 ruter dobbelt etter følgende meldingsforløp:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
3 ♦	pass	pass	3 ♥
4 ♦	4 ♥	5 ♦	dobl.
pass	pass	pass	

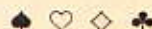
mens det ved et annet bord gikk hardere for seg:

pass	pass	1 ♠	1 gr.
dobl.	2 ♥	pass	pass
3 gr.	pass	4 kl.	dobl.
4 ♦	dobl.	og pass rundt.	

Leif Christiansen—Falck Pedersen var derimot alene om å nå lilleslemmen i ruter på følgende måte:

1 ♦	1 ♥	2 ♣	4 ♦
5 ♦	pass	6 ♦	pass rundt

Dessverre gikk Leif Christiansen bet ved en slipp of the hand og motparten innkasserte en god score istedenfor en kall bund.

Bridge — à la carte.

(Forts. fra s. 2.)

I en så krevende turnering som Nordisk, trenges det ikke bare å spille godt, men man må også ha nervene i orden. Vi var f. eks. vidne til følgende spill: Tredjehånd åpnet med en spar, fjerdehand sa 2 ruter, åpneren passet og så kom det 4 ruter fra rutermelderens makker. Denne melding ble passet rundt til åpneren, som bl. a. satt med ruter K, Kn, 6, 5, og tydelig var klar over at det var noe mugent ved hele meldingsforløpet. Men hvem hadde svindlet — makker i tredjehånd eller rutermelderen? Et raskt overblikk over bordet viste en rolig og uskyldig makker og en noe anspent rutermelder! Saken var klar: Dobler! Ganske riktig: rutermelderen flyktet til en annen farve og vant spillet, men det er en annen historie, som Kipling sier.

